

Uddrag af bogen

Unholy Hands on God's Holy Book

Report on the United Bible Societies

**af
David W. Cloud**

**På dansk ved
Børje Flemming Boysen**

Citat:

”Det vigtigste spørgsmål er ikke kun antallet af bibler, der bliver udgivet og udsendt, men karakteren af disse eksemplarer og friheden fra doktrinær forvanskning. Vi ville ikke tænke meget over prædikener, hvis man fortalte os, at deres antal var meget stort, og vi havde grund til at tro, at de ikke bragte evangeliet om Kristus, eller hvis vi vidste, at deres formål var at fornægte fundamentale sandheder: En ortodoks bekræftelse om Jesus Kristus korsfæstet ville være dem alle værd og mere til.”

Samuel Prideaux Tregelles, missionær og bibeloversætter
17. september 1859.

Første kapitel

Bibelselskaberne Et overblik

Med ethvert mål er De Forenede Bibelselskaber (DFB) (the United Bible Societies (UBS)) umådeligt rige og er involveret i en forbavsende mængde arbejde. Det første bibelselskab, Det Britiske og Udenlandske Bibelselskab (DBUB) (the British and Foreign Bible Society (BFBS)) blev dannet i 1804. Det Amerikanske Bibelselskab (DAB) (the America Bible Society (ABS)) dannedes i 1814, og tilsvarende selskaber har formeret sig over hele verden lige siden. I 1946 blev DFB's organisation dannet, og nu koordineres det meste af arbejdet fra verdens bibelselskaber. 1) I 1986 var de 108 medlemmer involveret i DFB. 2)

- 1) Andrew Brown, The World of God Among All Nations (London Trinitarian Bible Society, 1981), s.124
- 2) Christian New (8. december 1986), s.22

Budget

"New York, 25. november, DAB tegner sig for 46,2% - eller 13.910.000 \$ - af de 30.1 millioner \$ af World Service Budget af DFB for 1987, rapporterer DAB. Det er den største tildeling, DAB nogensinde har givet til den verdensomspændende, gensidige "hjælpepulje" for Skriftens oversættelse, produktion og distribution, til hvilken den har bidraget, siden fonden blev dannet i 1966. DAB er én af de 108 medlemmer i DFB's globale partnerskab. De 30.1 millioner \$'s budget på verdensplan i 1987 er 3.4 millioner \$ mere end tallet i 1986, og det største i DFB's 40-årige historie. 1)

- 1) Ibid, s.22

Bibelskrifters distribution

"Næsten 80% af verdens bibler distribueres gennem DFB." 2)

"I 1989 nåede den totale verdensdistribution af alle DFB's medlemmer et antal af 666.479.288 eksemplarer af bibelskrifter." 3)

- 2) EP News Service (18. august 1984)
- 3) Record (ABS, januar 1991)

Bibeloversættelser

"I 1986 var DB engageret i skriftoversættelser på 544 forskellige sprog verden over. På 360 af disse sprog er dele af Bibelen oversat for første gang. 34 projekter er involveret i revision

af tidligere oversættelser. De resterende projekter er nye oversættelser af sprog fra foregående oversættelser.” (Record (februar 1986), s.7)

Når vi taler om DFB, taler vi, som man kan se, ikke om en ubetydelig organisation. Tag næsten hvorhen i verden, det skal være, og du vil opdage, at bibelselskabet er gået forud for dig. Kast et nærmere blik på kristent arbejde i praktisk talt enhver lokalitet, og du finder nogen tilknyttet DFB, og specielt i forreste linje af enhver økumenisk bevægelse.

Ikke kun med hensyn til oversættelse og distribution har bibelselskaberne stor indflydelse, men det er også et faktum, at deres indflydelse har tiltaget ved, at deres græske tekst og dagligdags udgaver bruges af de fleste kristne grupper, selv dem der er stærkt bibelbaserede. Verdens mest almindelige brugte græske Nye Testamente er det, som er udgivet af DFB. Majoritetenn af de nye bibeloversættelser, der er udgivet i dette århundrede, er baseret på denne græske tekst (eller er praktisk talt identisk med den). Vi skal fremover i dette studie se mere hertil, men pointen hér er at se, hvor omfattende indflydelse bibelselskaberne har.

Det bør lægges på sinde, at der er mange organisationer engageret i bibeloversættelser og distribution, som ikke er en del af DFB. Ibland dem er the Trinitarian Bible Society, Wycliffe Translators, the International Bible Society, the Lockman Foundation, Lutheran Bible Translators, Living Bibles International samt mange kirkebaserede bibelbogtrykningscentre, fx the Bearing Precious Seed Ministries in the United States.

Nogle af disse er nyevangeliske i filosofi og bliver stadig mere økumeniske. Wycliffe er et primært eksempel. Wycliff er også en meget stor organisation, og selv om den ikke er en del af DFB, og ikke er så liberal som disse, er den ekstremt økumenisk og nært knyttet til romersk katlicisme. Ifølge en artikel i Eternity magazine, november 1971, står der fx:

”Det katolske bibelselskab og det lutherske oversættelses-selskab sponsorerede Wycliffe Missionens fejring af deres årlige bibeloversættelsesdag i Washington, D.C.”

Wycliffe bruger DFB's græske tekst i deres oversættelse og arbejder tæt sammen med DFB i mange af deres projekter. For yderligere information om Wycliffe indbyder vi læserne til at bestille Wycliffe Bible Translators: Hvorhen? af denne bogs forfatter. Den fås gennem Way of Life Literature.

Vi priser Herren, at der er nogle trofaste bibelforlag. Adskillige kirker i Amerika driver forlagsvirksomhed, der er fundamentale i doktrin, praktiserer bibeladskillelse, og som kun udgiver de oprindelige Textus Receptus udgaver. Følgende tre af disse kan anbefales:

Old Path Scripture Press
P.O. Box 1
Bromfield, Colorado 80020, USA

Russian Bible Society
P.O. Box 6068
Asheville, North Carolina, USA

Bearing precious Seed
754 Center Street
Milford, Ohio 45150, USA

The Trinitarian Bible Society, for nu at nævne endnu et ikke forenet bibelselskabsforlag, er for det meste forblevet trofast mod de Gudsbevarede Textus Recxptus udgaver og har indtil d.d. undgået ubibelske, økumeniske bevægelser.

Uden at gå yderligere ind i andre gruppers doktrinære holdninger, er det nok at minde vore læsere om, at ingen af disse skal forveksles med DFB. For hensigten med dette studium er udelukkende at referere til dem, når vi bruger termen "bibelselskab".

"DFB's taktik, angående Apokryferne og det fælleskirkelige samarbejde med romerskkatolske skolastikere og bibeloversættere, blev trukket op i en pjece, som DAB publicerede i 1970 ... refererende til bibelselskabernes fælleskirkelige karakter og fastslog, at romerskkatolske deltog i grundlæggelsen af nogle bibelselskaber i Europa, og at DBUB fra begyndelsen samarbejdede med romerskkatolske grupper. Det tilstod også, at romerskkatolske gejstlige var inviteret til at deltage i grundlæggelsen af DAB i 1816."

**Trinitarian Bible Society Quarterly Record,
Januar-Marts 1979**

Andet kapitel

Bibelselskabernes mærkelige historie

Apostasi er ikke noget nyt for bibelselskaber. De har været frafaldne lige fra starten i begyndelsen af 1800-tallet. Selvfølgelig har deres frafald taget til i de forløbne år, men de destruktive frø med falsk doktrin og økumenisme var tilstede helt fra begyndelsen.

Det første bibelselskab blev, som tidligere nævnt, dannet i 1804 i England og kaldt Det Britiske og Udenlandske Bibelselskab (DBUB) (the British and Foreign Bible Society (BFBS)). Dette selskab var grundlæggende medlem af DFB i 1946 og forbavsende frafaldent lige fra begyndelsen. Her er nogle veldokumenterede fakta om denne gruppes tidligere historie:

Det britiske bibelselskabs arbejde med romerskkatolske præster

”Romerskkatolske nød også support fra DBUB. Straks efter dets dannelse sendte DBUB bidrag til biskop Wittman (romerskkatolsk) af Regensburg. Da den bayerske præst, Johannes Gossner, forberedte en tysk oversættelse af det Nye Testamente, fik han også bidrag fra DBUB. Den katolske hovedagent for DBUB var Leander van Ess, en præst og professor i teologi (katolsk) af Marburg.”

”DBF’s taktik, angående Apokryferne og det fælleskirkelige samarbejde med romerskkatolske skolastikere og bibeloversættere, blev trukket op i en pjece, som DAB publicerede i 1970 ... refererende til bibelselskabernes fælleskirkelige karakter og fastslog, at romerskkatolske deltog i grundlæggelsen af nogle bibelselskaber i Europa, og at DAB fra begyndelsen samarbejdede med romerskkatolske grupper. Det tilstod også, at romerskkatolske gejstlige var inviteret til at deltage i grundlæggelsen af DAB i 1816.” ¹⁾

- 1) ”The Bible Societies,” Trinitarian Bible Society Quarterly Record (Jan.-Mar., 1979), pgs. 13-14

Det britiske bibelselskab indbød Unitarianere (Kirkelig retning, der forkaster Gud som treenighed)

De fleste læsere af dette studium ved, at Unitarianere, selv om de påstår at være kristne, ikke har nogen ret til at blive kaldt det. De benægter Skriftens treenige Gud, Faderen, Sønnen og Helligånden. De håner Kristi guddommelighed og fornægter, at Vor Herre var Gud og menneske. Hvordan kan de så blive antaget for kristne? Og alligevel optog DAB disse vranglærere som medlemmer ved grundlæggelsen i begyndelsen af det 19. århundrede. Denne skændige historie gengives i korthed med førstehåndsuplysninger og historiske dokumenter, citerede fra the Trinitarian Bible Society i London.

”Da DBUB’s forfatning i begyndelsen blev formuleret, var det forståeligt nok ikke forudset, at spørgsmålet om unitarismen ville få nogen betydning for selskabets arbejde. Men inden længe fik UNITARIANS SUBSTANTIEL INDFLYDELSE PÅ BIBELSELSKABETS FOREHAVENDER, SPECIELT I EUROPA, HVOR NOGLE HJÆLPEORGANISATIONER BLEV DREVET UDELUK-KENDE AF PERSONER MED TILKNYTNING TIL UNITARISMEN.” 1)

1) Brown, op. Cit. s.12

Da man i forfatningen ikke sikrede sig, at tilhængerne til unitarismen kunne fjernes, dannede disse en separat organisation i 1831, the Trinitarian Bible Society. Måske forstår du bedre, hvordan det noget usædvanlige navn opstod.

”The trinitarian Bible Society dannedes i 1831 efter en kontroversiel periode iblandt dem, som støttede DBUB med hensyn til dets forfatning. Dyb bekymring blev udtrykt over, at man manglede tilstrækkelig doktrinært modbevis i Bibelen til at sikre sig, at de, der var tilhængere af unitarismen og fornægtede Herren Jesus Kristus’s guddommelighed, ikke kunne opnå medlemskab eller have embedes i bibelselskabet.

Et forslag, der anbefalede en sådan klausul, forlængede og ophidsede debatten i Exeter Hall i the Strand, London ved årsmødet. FORSLAGET BLEV AFVIST MED EN STOR MAJORITET, men dem der var dybt overbeviste om, at beslutningen var forkert truffet af den provisoriske komité ... Da det stod dem klart, at en sådan forandring af bibelselskabets forfatning ikke ville ske, opfordredes til et nyt møde for at danne et bibelselskab baseret på Skriftens principper.” 1)

Et bibelselskab grundlagt på Skriftens principper. Man kunne vel forvente, at et bibelselskab virkeligt burde bygge på sådanne grundforudsætninger. Men, som vi har set, var det ikke tilfældet

1) Trinitarian Bible Society Quarterly Record (No. 475, April-June, 1981). s.3

i DBUB, og det har heller ikke været det ved de andre selskaber, der tilsammen dannede DFB. De distribuerer Bibelen, men de følger ikke Bibelen. De oversætter den, men de adlyder den ikke. Vanhellige hænder er blevet placeret på Guds Hellige Bog!

Det Britiske Bibelselskab tillod ikke offentlig bøn eller bibelcitater under dets møder

Vores lille historie om DBUB bliver mere og mere besynderlig, efterhånden som vi følger den. Èt kompromis fører til et andet, hvilket Bibelen advarer så tydeligt imod. Disse skriftleverandører tog dog ingen notits af Skriftens advarsler. Kast et nærmere blik på, hvad der gik for sig i DBUB omkring 1830, med tanke på at unitarierne var stærkt repræsenteret på dette tidspunkt.

Der opstod det spørgsmål, om det var ønskværdigt at forrette bøn til Gud ved selskabets møder, hvilket der ikke var taget forholdsregler for i selskabets forfatning. Dette ville måske ikke have ført til alvorlig uenighed, hvis ikke der samtidig opstod et problem i forhold til unitarierne. Der var en følelse af, at offentlig bøn til Gud i Jesu Navn blev undgået af frygt for at støde de unitariske medlemmer

Komitéen blev opfordret til at indkalde til et særligt møde for at afgøre sagen, men den nægtede at gøre det. Eftersom selskabet ikke havde nogle regler for særlige møder med dets medlemmer, var der ikke noget andet valg end at tage det op ved næste årsmøde, maj 1831 ... Det var ventet, at med disse følelsesladede emner, der optog mange mennesker, ville årsmødet løbe ind i stormvejr. Det fandt sted en onsdag, den 4. maj 1831, i den nybyggede Exeter Hall i the Strand ...

Ved denne lejlighed anbefalede det, at mundtlig bøn ikke skulle forekomme ved selskabets møder, men man nævnede ikke problemet med unitarierne ... men fornemmelsen af spændt forventning opstod, da en afholdt taler, J.E. Gordon, uopfordret gik op på podiet, tog ordet, da klapsalverne havde lagt sig, og sagde:

"Hvis I, i stedet for at klappe i hænderne, ville løfte jeres hænder mod Nådens trone, må jeg tage mig den frihed at sige, så ville I udføre en handling, som var passende for et kristent selskab ... Den første del, af det jeg prøver at opnå, er, at DBUB fortrinsvis er en religiøs og kristen institution, og at intet menneske, som forkaster den Treenige Jehovah ..." afbrudt af dundrende applaus, som varede flere minutter, MEN SOM UMIDDELBART EFTERFULGTES AF HØJLYDT PIBEN FRA FORSKELLIGE HOLD AF MØDET.

Da ro og orden havde lagt sig, fortsatte Gordon, hvor han var blevet afbrudt: "... at intet menneske, som forkaster den Treenige Jehovah kan betragtes som et medlem af en kristen institution, for det andet, at følgelig kan kun kristne, der udtrykker deres tro på den Hellige Treenighed være medlemmer af selskabet."

Han fortsatte med at sige, at han ikke ville tage spørgsmålet op på dette tidspunkt, da det ville være spild af tid, hvis ikke forslaget om udelukkelse af ikke-tilhængere til spørgsmålet om Treenigheden først blev afgjort. Da han prøvede at retfærdiggøre sin holdning ved at citere fra Skriften, BLEV HAN MØDT AF GENTAGNE AFBRYDELSER OG TILRÅB FRA PUBLIKUM. FORMANDEN VED MØDET, LORD BEXLEY, TOG MODSTANDERNES PARTI OG FORHINDREDE GORDON I AT CITERE BIBELEN, PÅ GRUND AF AT BIBELKOMMENTARER "VAR IMOD INSTITUTIONENS PRINCIPPER".

Et alment oprør udviklede sig, som Rev. William Howel forgæves prøvede at neddysse ... Gordon blev bakket op af Washington Phillips ..., og flere talere fulgte, uden at de kunne få ørenlyd. VED AFSLUTNINGEN AF MØDT, DER HAVDE VARET FEM EN HALV TIME, BLEV GORDONS FORSLAG TAGET OP TIL VOTERING OG FORKASTET MED EN MAJORITET PÅ SEKS MOD ÉN. 1)

1) Brown, op.cit. pgs. 12-16, quoting The Record, May 5th, 1831

Kan noget være mærkeligere end denne sandfærdige historie om det Britiske Bibelselskab? Hvilken sørgelig og vanærende konstatering. Her har vi bekendende kristne, der hyler og afbryder en Guds mand, der er kommet med et relevant forslag om, at de, der fornægter den Treenige Gud, ikke burde have del i Guds business! Og husk, at disse såkaldte kristne var ledere og direkte involveret i bibeloversættelse og –udgivelse. Og en institution der afviser, at Bibelen bliver citeret ved at sige, at det er imod deres institution! Og her er et bibelselskab, som, 30 år efter dets grundlæggelse, stemmer seks mod én mod bibelfornægtende unitarer!

De, der havde kontrol over bibelselskabet i England i 1830, var ulve i fåreklæder, som Jesus advarede mod. Hvad kunne være klogere for djævelen end at overtage udgivelse og distribution af Bibelen. Og det er netop, hvad han har gjort det sidste halvanden århundrede. Gud være lovet at helvedes porte ikke skal få overhånd over den sande kirke. (Matt. 16, 18), og selv i dag, hvor så mange vender sig fra den sande lære, er der mange kirker og organisationer, som fortsætter med at oversætte og udsende det rene Guds Ord, og som ikke kun uddeler, men også adlyder Bibelen! Guds Ord er ikke gået tabt; men det er sandt, at meget af arbejdet med bibeludgivelse er blevet overtaget af den, som er frafaldne.

Apostlene gentog Kristi advarsler om falske lærere. Paulus forudså, at forholdet mellem bekendende kristne ville blive yderligere korrumpert: "... Det skal du vide, at i de sidste Dage skal der komme strenge Tider. Thi Menneskene vil blive egenkærlige, pengekære, pralende, hovmodige, spottelystne ... de har Guds frygt Skin, men fornægter dens Kraft. Dem sla du holde dig fra ... Men onde Mennesker og bedragere kommer længere og længere ud i det onde og de farer vild og farer vild." (2 Tim. 3, 5, 7, 13). Hvilken perfekt beskrivelse af vore dages bibelselskabers lærde, som farer fra den ene nye inspirationsteori om oversættelse til den anden.

Så langt har vi set, at bibelselskaber var frafaldne helt tilbage fra begyndelsen af 1800-tallet. Sig mig I landbrugere, er det muligt for dårlig sæd at producere god frugt? Eller kan en bitter kilde give sødt vand? Det vil ikke forbavse os at følge med i, hvad der sker med bibelselskaberne også i nyere tid.

Vi kan lige så godt stole på en bindegals sagfører, en kvaksalver som læge, en ulv som fårehyrde, en alligator som barnepige, en voldtægtsmand som pigespejderleder eller en kommunist som præsident. Ingen modernist kan blive betroet oversættelse af Guds Ord, eller bekendtgørelse af Guds Ord."

E.L. Bynum

Tredje kapitel

Bibelselskabernes forvanskede oversættelser

At udgive og uddele Bibelen er godt, såfremt den Bibel, der udsendes, er en nøjagtig oversættelse af det bevarede Guds Ord. Men djævelen har ikke holdt sine beskidte hænder væk fra alt, hvad der rører sig om bibeludgivelse. Allerede i det første århundrede e.Kr. finder vi apostelen Paulus i færd med at advare imod djævelens forehavende med at forvanske Guds Ord. ”Vi bærer os nemlig ikke ad som så mange andre, der søger Vinding ved Guds Ord, men ud af et rent Sind, ja, ud af Gud, taler vi i Kristus for Guds åsyn.” (2 Kor. 2, 17). Bemærk, at apostelen påtalte, at mange søgte vinding ved Guds Ord.

I virkeligheden begyndte forsøgene med at forvanske Guds Ord allerede i tidernes morgen, da djævelen åbenlyst fornægtede Guds Ord i samtalen med Eva. Og Eva, for sin del, lavede om på Guds Ord, da hun citerede det i selv samme sørgelige konversation:

”Kvinden svarede: ”Vi har lov at spise af Frugten på Havens Træer; kun af Frugten på Træet midt i Haven, sagde Gud, må I ikke spise, ja, I må ikke røre derved, thi så skal I dø!” (1 Mos. 3, 2-3).

Som de fleste af vore læsere ved, sagde Gud ikke eksakt, hvad Eva citerede. Guds nøjagtige befaling var denne: ”kun af træet til Kundskab om godt og ondt må du ikke spise; den Dag, du spiser deraf, skal du visselig dø!” (1 Mos. 2, 17). Læg mærke til, hvordan Eva forvanskede Guds Ord ved at tillægge sine egne tanker om ikke at røre træet. At forandre Guds Ord på enhver måde er at forvanske det. Hvis nogen tager noget bort eller lægger noget til Guds Ord, eller forandrer dets betydning, så forvansker han det. At gøre en hvilken som helst forandring, i det Gud har sagt, om aldrig så lidt eller tilsyneladende ubetydeligt, er at forvanske Guds Ord.

Det beskidte arbejde med at pille ved Guds Ord er ikke aftaget siden den skæbnesvangre dag i Edens Have. På profeternes dag i Israel fortælles det, at falske profeter ”... og I lave om på den levende Guds, Hærskarers Herres, vor Guds, Ord.” (Jer. 23, 36). Ja, djævelen og hans følgesvende har haft travlt med at lave om på Guds Ord gennem hele verdenshistorien.

Romerskkatolske oversættelser

Bibelselskaberne har udgivet mange forskellige slags oversættelser i adskillige dele af verden. Ret ofte har de rent faktisk uddelt romerskkatolske udgaver, det vil sige udgaver udarbejdede af den romerskkatolske kirke. Et eksempel kommer fra Canada:

Det Canadiske Bibelselskab (et medlem af DFB) er forberedt på at tage en romerskkatolsk oversættelse i brug, i stil med den af Ronald Fox, en moderne,

engelsk oversættelse af den latinske Vulgata (romerskkatolsk udgave). Eksemplarer af denne udgave er sat i omløn med forsiden af omslaget lydende: "Det Nye Testamente, præsenteret af det Canadiske Bibelselskab, en hjælpeorganisation til DBUB." Titelsiden har følgende ordlyd: "Dette Nye Testamente er en gave fra det Canadiske Bibelselskab, en hjælpeorganisation til DBUB .." Forordet fortsætter med anbefalinger af kardinal Griffin og pave Pius XII. Titelsiden bærer navnene på udgiverne i Montreal: Palm Publishers, London; Burn and Oates, Publishers to the Holy See (det romerskkatolske Vatikan i Rom). 1)

Dette foretagende, med at distribuere romerskkatolske Bibler, begyndte i de allerførste dage efter bibelselskabernes dannelse. Vi har allerede vist, at DBUB støttede udgaver, udarbejdet af romerskkatolske præster i det tidlige 1800-tal. Disse romerskkatolske præster arbejdede med udgivelsen af den latinske Vulgata, den officielt anerkendte katolske udgave. Vi kan være fuldt forvissede om dette, fordi forud for Vatikan II forbød den katolske kirke udtrykkeligt brugen af "protestantiske" udgaver af Bibelen for katolikker.

Ifølge katekismen, anvist af pave Pius X i 1921:

Enhver oversættelse af Bibelen til vort modersmål må læses, hvis den er blevet godkendt af den katolske kirke, og hvis den indeholder forklaringer godkendt af kirken. Hvis en kristen skulle blive tilbudt en Bibel af en protestant, eller af en udsending for protestanterne, bør han afvise dette med rædsel, fordi det er forbudt af kirken, og hvis han skulle være kommet til at modtage én, uden at have lagt mærke til, hvad det var, bør han uden tøven kaste den i ilden, eller bringe den til sin præst. Kirken (den katolske) forbyder protestantbibler, fordi den enten er blevet forandret eller indeholder fejltolkninger, og ved ikke at have kirkens godkendelse eller dens forklaringer til dunkle passager kan det være skadeligt for troen. Af den grund forbyder kirken også oversættelser af de Hellige Skrifter, som den allerede har godkendt, men som er genoptrykt uden forklaringerne, godkendt af kirken.

Katekismen tillægger:

Navnet protestantisme skjuler en uhyrlig masse private og individuelle usandheder og ophober sig selv alle kateirer og repræsenterer alle former for oprør mod den Hellige Katolske Kirke. 2)

1) Perry F. Rockwood, *God's Inspired Preserved Bible*, s.39-40

2) Translated from the *Catechismo Maggiore* (1911), s.190-191 and 316-317, quoted by Andrew Brown, *The World of God Among All Nations*, s.121,122

Denne taktik forandredes et sted i 1960'erne, men da vi læste, at et bibelselskab sponsorerede katolske præsters arbejder, forud for Vatikan II, kan vi være sikre på, at udgaven var ren romersk katolsk.

At dette var et stort problem i bibelselskabernes første dage ses af protesterne mod denne politik fra gudfrygtige mænd. En illustration findes i to breve til the Trinitarian Bible Society, et i 1859 og et i 1860, fra en missionær og bibeloversætter. Han taler med hensyn

til Guds Ord blandt de spansktalende folk. Betænk, de vise ting han havde at sige, om bibeluddeling, og husk at han hentyder til DBUB's praksis, at sætte katolske udgaver af Bibelen i omløb:

DET VIGTIGSTE SPØRGSMÅL ER IKKE, HVOR MANGE UDGAVER (AF BIBELEN), DER KOMMER I OMLØB, MEN KARAKTEREN AF DISSE UDGAVER OG DERES FRIHED FRA DOKTRINÆR KORRUPTION. Vi ville tænke mindre om afholdte prædikener, hvis vi kun fik at vide, at de var mange i antal, og vi havde grund til at tro, at de ikke bragte Evangeliet om Kristus, eller vi vidste, at hensigten med dem var at fornægte nogle grundlæggende sandheder: En ortodoks udtalelse om Jesus Kristus som korsfæstet ville opveje alle de andre.

DE, DER FORSVARER UDGIVELSEN OG SPREDNING AF DE FORFALSKEDE ROMERSKKATOLSKE UDGAVER AF DEN HELLIGE SKRIFT, TALER UDEN OPHØR, SOM OM FORSKELLENE MELLEM DISSE OG ÆRLIGT UDFØRTE TRANSLATIONER VAR SÅ SMÅ, AT SPØRGSMÅLET ER UDEN PRAKTISK BETYDNING ...

Vi kan spørge os selv, om Vor Herre, Jesus Kristus, er den, som knuser slangens hoved, eller vi skal tilskrive Jomfru Maria dette? Er det uden konsekvens, at det Andet Bud bliver lavet om, så det kun forbyder tilbedelse af afgudsbilleder? (Den katolske lære laver den forandring for at kunne tillade den afgudsdyrkelse, sin går for sig inden for katolicismen med det mylder af statuer, billeder, figurer og hellige pyntegenstande, som tilbedes af Romerkirkens tilhængere.) Skal vi anse udskiftningen af straf, i stedet for anger, som en lille justering? (De katolske udgaver laver alle disse korrupte forandringer i deres officielle skrifter, enten i tekst eller ved fodnoter og "forklaringer".) Sådan kunne jeg blive ved, spørgsmål efter spørgsmål, og RESULTATET VIL VÆRE ER KLART BEVIS FOR AT FORSKELLENE ER VIRKELIGT ALVORLIGE, FOR DE UDBYTTER DEN FALSKE LÆRE AF MENNESKER MOD SANDHEDEN INDGYDT AF HELLIGÅNDEN, OG DE FOREGIVER AT HAVE TILLADELSEN FRA GUD, HVILKET ER DET STIK MODSATTE AF HANS VILJE. Dem, der således forsvare de korrumpere oversættelser, vise, at de enten er uvidende om dem, eller også at de ikke opponerer sig over for disse falske lærer, som Rom så snigende og lumskt har introduceret ... Men hvor får de, der er engagerede i at sprede Skrifterne, deres erfaring fra? De ville tale om antal solgte eksemplarer og om de enkelte individer, gennem hvis hænder de passerede. Men der er en anden slags erfaring, kun lidet kendt af sådanne distributører eller sælgere, og deres resultater vil jeg gerne redegøre for ... Lad enhver, der kundskabsmæssigt kender Evangeliet om Vor Herre Jesus Kristus, ikke blot have med bibeldistribution, men også med læsning af den Hellige Skrift at ham selv til romerskkatolske ... HAN VIL DE, PUNKT EFTER PUNKT, KOMME TIL AT MÆRKE, AT ET ENKELT FORVANSKE ORD FÅR KONSEKVENSER ... JEG HAR GENTAGNE GANGE VÆRET I DEN SITUATION, HVOR DET FØLTES PINLIGT ... JEG TALER AF RIGELIG ERFARING, NÅR JEG SIGER, AT DER ER INGEN FORNUFTIG GRUND TIL AT BETRAGTE FORSKELLENE SOM LETTE, UNDTAGEN NÅR VI SØGER AT DÆKKE OVER ROMERSKKATOLSKE FEJLTAGELSER. 1)

Nogle få kommentarer til dette ærbare brev er på plads. Læg for det første mærke til den kloge observation, at "det vigtige spørgsmål er ikke antallet af bibeleksemplarer, der bliver sat i omløb, men karakteren af disse udgaver og friheden fra doktrinær korruption." Vi må ikke glemme denne sandhed, når vi bedømmer DFB's arbejde i dag. Selvom de laver en masse

1) Samuel Prideaux Tregelles, September 17, 1859, quoted by Brown, op. Cit. Pgs. 41-44.
arbejde, både kvantums- og finansielt, må dette betragtes som noget der gør lige så megen skade som gavn, siden et stort antal af Bibler, der er i omløb, er korrumpere.

For det andet, missionæren som erkendte, at selv tilsyneladende "små" forandringer i Bibelen er vigtige og gør stor skade. Vi er helhjertet stemt for denne konklusion, at "et enkelt, forvansket ord får konsekvenser". Amen og amen! Vi ønsker kun, at DFB havde en sådan prisværdig holdning over for det evige, Guds indblæste Ord i Skriften. Desværre kan vi ikke forvente en sådan omsorg for Bibelens dataljer, når vi ser "vanhellige hænder" rører ved dem. Og jer, for min del, er overbevist om, at de, som voterede seks mod én for at tillade de Kristus fornægtende unitarer optagelse i deres fællesskab, HAR VANHELLIGE HÆNDER!

Vi har altså set, at bibelselskaberne udspreder forskellige slags oversættelser, selv rene romerskkatolske. Selvfølgelig har de også udgivet nøjagtige oversættelser, som the King James Bible på engelsk og den gamle Lutherske Bibel på tysk, men Bibelen påmind os om, at "en lille smule surdej gennemsyrrer hele dejen".

Det er, når vi kommer til 20. århundrede, at vi finder frafaldet hos bibelselskaberne slå ud i fuldt flor. Dette viser sig i den form deres græske Nye Testamente og tre oversættelser taget herfra, the Revised Standard Version, the Today's English Version og the New English Bible, er blevet de foretrukne oversættelser, som distribueres gennem DFB.

Copyrighten på the Revised Standard Version tilhører the National Council of Churches in America, men uddeles vidt og bredt af bibelselskaberne.

The Today's English Version (Good News Bible) blev udgivet af DAB, det grundlæggende medlem af DFB. Denne udgave er blevet den mest favoriserede basis og model for mange af de såkaldte "almindelige sprogudgaver", som bliver trykt over hele verden af DFB såvel som af andre, bl.a. Wycliffe Bible Translators.

Medens the New English Bible er vidt udbredt som RSV og TEV, hjalp DFB til med udgivelsen. Derfor har vi også inkluderet dem i vort studium.

DFB's græske Nye testamente (eller én af dens forgængere) er basis for alle disse oversættelser. Alle disse fire arbejder, som vi skal prøve at demonstrere, er yderst afvigende.

DFS's Græske Nye Testamente.

Da bibelselskabernes Græske Nye testamente er grundlæggende for RSV- og TEV-udgaverne, vil vi se på dem først. Af pladshen-

syn bliver det en kort gennemgang, eftersom dette emne i sig selv let kunne udvikle sig til et helt studium. Men vi tilskynder vore læsere til selv at anskaffe og studere nogle kritikere over de moderne, græske tekster, som fulgte Westcott-Hort udgaven, der udkom i 1885. Nogle af disse er listede på bagsiden af denne pjece.

Den tredje udgave af DFB's Græske Nye Testamente blev udgivet i 1975 og også den 26. udgave af Nestle-Aland teksten. Dens indflydelse er uvurderlig. Den bruges i studier og oversættelse over hele verden og findes praktisk talt i ethvert land, i præstebiblioteker, på oversætteres skriveborde, i bibelkollegiers klasseværelser.

Hvad slags græsk tekst er dette? Vi begrænser vore kommentarer vedrørende dette Græske Nye Testamente til to basale betragtninger:

DFB's Græske Nye testamente blev udarbejdet af hæretikere.

Bibelen forbyder Guds folk at have fællesskab med hæretikere. I Rom. 16, 17 står der: "Men Jeg formaner jer, Brødre! til at holde Øje med dem, som volder Splittelserne og fører Mennesker til Fald ved at afvige fra den Lære, I modtog; hold jer borte fra dem!" 2 Tim. 2, 16 befaler: "Men hold dig fra den vanhellige, tomme Snak; thi de vil komme længere og længere ud i Ugudelighed,". 2 Tim. 3, 5 advarer os om de sidste dages frafald: "de har Guds frygts Skin, men fornægter dens Kraft. Dem skal du holde dig fra."

Mens vi betragter dem, der har udarbejdet DFB's Græske Nye testamente og ser deres frafald, må vi minde os selv om disse advarsler. Gud befaler os at skille os ud fra sådanne falske lærere. Det er indlysende, at Han ikke bruger apostater til at give os Skrifterne!

For at demonstrere, at apostater udarbejdede DFB's Græske Nye testamente, behøver vi kun at se på forordet til den græske tekst for at se listen over dens udgivere – "Kurt Aland, Matthew Black, Carlo M. Martini, Bruce M. Metzger og Allen Wikgren."

THE GREEK NEW TESTAMENT

Edited by

Kurt Aland, Matthew Black, Carlo M. Martini
Bruce M. Metzger, and Allen Wikgren
In cooperation with the
Institute for New Testament Textual Research,
Münster/Westphalia
Under the direction of Kurt Aland and Barbara Aland

Third Edition (Corrected)

· ·

UNITED BIBLE SOCIETIES

Titelbladet til den Tredje Udgave af DFB's Græske Nye Testamente. Læg mærke til, at udgiverne navne er nævnt, men det fortælles ikke, at Carlo Martini er romerskkatolsk biskop (og nu kardinal), ej heller at de øvrige er teologiske modernister og ikke-troende. Yderligere ser vi, at DFB's græske tekst blev udarbejdet under ledelse af Eugene A. Nida, som "tog del i komitéens diskussioner, specielt dem der gjaldt afgørende beslutninger om policy og metode." ¹⁾

Hvem er disse mænd? Ikke én af dem er bibeltroende. Ikke én af dem er evangelisk. Seks af udgiverne til DFB's Græske Nye Testamente er teologiske modernister. Den syvende er romerskkatolsk biskop, nu forfremmet til kardinal! Lad os kaste et nærmere blik på disse tre mænd – Martini, Nida og Metzger.

Carlo Martini

Carlo Martini, som også var involveret i den Anden Udgave af DFB's Græske Nye Testamente, er romerskkatolsk præst og biskop af Milano, nu også kardinal. ²⁾ Han er også professor i Ny Testamentes Kritik ved Det Pontifikale Bibelinstitut i Rom. ³⁾

Er faktum, at Martini er en katolsk biskop af betydning? Spiller det nogen rolle? Lad os redegøre for Roms officielle lære:

- 1) The Greek New Testament, United Bible Societies, Preface to the first Edition, 1965.
- 2) Trinitarian Bible Society Quarterly Record (Oct.-Dec. 1985), s.25.
- 3) Everett Fowler, Evaluating Versions of the new Testament (1981), s.5

Ifølge papismen er paven Jesu Kristi stedfortræder på jorden og skal æres som sådan; paven kan foretage en forandring i doktrinen gennem sine officielle erklæringer, og disse skal betragtes som ufejlbarlige for alle kristne; Maria skal tilbedes som Guds Moder og som Himmeldronningen; hun er evig jomfru og fri for synd og kan høre og besvare bønner, efter at hun kropsligt er fareet til himmelen; skærsilden, der skal rense dem en tid, før de kan komme ind i himmelen; ved den katolske messe forvandles brødet og vinen reelt til Jesu Kristi legeme og blod i kraft af den katolske præst, som har fået magt til at udføre denne forvandling, og det indviede brød skal tilbedes under messen; katolske præster er ordinerede på Melkisedeks vis og har magt til at tilgive synder og at skænke åndelige velsignelser gennem de katolske sakramenter; katolsk tradition er lige så sandfærdig og betydningsfuld som Skrifterne, frelsen fås gennem tro på Kristus samt dåben og den katolske kirkes sakramenter.

Disse er kun nogle få af de hæretiske lærer i den katolske kirke. Og hver eneste én af disse falske lærer blev bekræftet under Vatikan II konciliet i 1960'erne. Enhver, der ønsker bevis, kan bestille forfatterens studie med titlen: "Er den romersk katolske kirke ved at forandre sig: Vatikan II bekræfter katolske hæretikere."

Eugene Nida

Som vi har set i forordet til den Første Udgave af DFB's græske Nye Testamente fortæller det, at "projektet blev igangsat, organiseret og administreret af Eugene A. Nida, der også tog del i komitéens diskussioner, specielt dem som gjaldt de større beslutninger om politik og metode."

Eugene Nida er en nøglepromotor af bibeltranslation, kendt som "dynamisk ækvivalens". Det er den frie omskrivningsmetode, populariseret i sådanne engelske oversættelser, som den Levende Bibel og Today's English Version (TEV). Nida begyndte sin tjeneste med Wycliffe i 1930'erne, men siden i 1943 tjente han i DFB.

"Dr. Nida tjente som eksekutiv sekretær i Translatør Departementet fra 1946 til december 1980 ... Dette arbejde har bragt ham til mere end 85 lande, hvor han har konfereret med dusinvis af oversættere om sproglige problemer, der berørte mere end 200 forskellige sprog. Dr. Nida var også Translatør Forsknings Koordinator for DFB fra 1970 til 1980. Medens han nu har trukket sig tilbage, vedligeholder han kontakten med DAB og DFB som Special Konsulent for Translatører og er aktiv inden for forskning, forfatterskab og forelæsning." ¹⁾

¹⁾ Record (American Bible Society, mar. 1986), p.17

Det vigtigste, vi her må lægge mærke til, er det faktum, at Eugene Nida er en hæretiker.

Nida siger, at Bibelen ikke absolut er fuldkommen sandfærdig

”Gud gav ikke evige sandheder, siger Nida, men skænkede og kommunikation. Han åbenbarede sig gennem det ufuldkomne menneskelige sprog. Det er ikke vores pligt at kanonisere denne ufuldkomne form, men det er vor opgave at lade hensigten med åbenbarelsen finde udtryk i en anderledes kultur, der har sine egne begrænsninger.”
1)

Nida erklærer eftertrykkeligt, at den bibelske åbenbaring ikke er ”absolut” og benytter Paulus konstatering ”Nu ser vi jo i et Spejl, i en Gåde, ...” (1 Kor. 13, 12) selve den bibelske åbenbaring, hvilken det virkeligt inkarnerede Ord ikke kan tilbyde os nogen absolut sandhed om. Fordi det er et kommunikationsmedie med dets begrænsede kulturelle indhold, det menneskelige sprog er uegnet som udtryksmiddel for de overnaturlige, evige sandheder, som egentlig behøver et sprog, der er umenneskeligt eller guddommeligt.” 2)

Også selvom en sandhed kun er udtrykt med ord, har den ingen rigtig gyldighed, indtil den er blevet overført til livet.

- 1) Jakob Van Bruggen, the Future of the Bible (Thomas Nelson: 1978).
p.75, quoting E.A. Nida, Message and Mission, pgs. 221-22.
- 2) Van Bruggen, p.76, quoting Nida, message and Mission, pgs. 224-228.
Kun da bliver livets Ord til liv for modtageren. Ordene er ingenting i sig selv.” 1)

”I en tid, hvor Bibelen var tiltænkt at blive skrevet på et slags Helligt Guds sprog, var det eneste kriterium for akkurat oversættelse et fromt håb om, at dens tolkere var på bølgelængde med den accepterede doktrin. I en senere periode, da grammatik blev betragtet næsten udelukkende fra et historisk perspektiv, kunne man blot håbe på at komme frem til gyldige konklusioner ved historiske rekonstruktioner, men disse viste sig ofte at være højst impressionistiske. Nu for tiden har sprogvidenskaben vist sig at være et meget mere eksakt, analytisk redskab, baseret på sprogets dynamiske funktion, og det er hér, man bør se efter markante udviklinger i fremtiden.” 2)

Nida er dødsens alvorligt forkert på den i sine anskuelser om, at Bibelen ikke er absolut, ikke evig sand og er skrevet på et ufuldkomment sprog. Selvom den er skrevet af mangelfulde mænd, så er Bibelen skrevet i ord, valgt af Gud og afgørende for evigt liv i himmelen. Bibelen er skrevet på et guddommeligt sprog; det er Helligåndens sprog. Bibelens Ord er Guds ord, og de har evig gyldighed, hvad enten de er ”transformerede til livet”, hvad enten de er forstået af mennesket eller ej!

- 1) Eugene Nida, Message and Mission (New York: Harper & Row, 1960), p.225
- 2) Eugene Nida, Language Structure and Translation (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1975), p.259

Nida siger, at omtalen af engle og mirakler ikke skal tolkes bogstaveligt

”... at brydes med en engel havde en andenbetydning end i vor kultur.” 1)

Bibelens omtaler af engler har intet med kultur at gøre. De er sande gengivelser af historiske hændelser. Jesus Kristus troede på litterære engler og tolkede det Gamle Testamente bogstaveligt, og Han er bestemt en mere trofast guide end Nida.

Nida fornægter blodsforsoningen

De fleste skolastikere, både protestanter og romerskkatolske, tolker referencerne til frelse af den troende på Jesus Kristus, ikke som bevis på nogen handelstransaktion eller forveksling mellem Gud og Kristus eller mellem "Guds to naturer" (Hans kærlighed og Hans retfærdighed), men som en "pris", i form af lidelse."

2)

1) Nida, message and Mission, p.41

2) E.A. Nida and Charles Taber, *Theory and Practice* (1969) p.53, n.19

Nida var medforfatter (med Barclay M. Newman) ved DFB's publikation *En oversætters håndbog til Paulus Brev til Romerne* I en kommentar til Rom. 3, 25, som siger: "hvem Gud ved Hans Blod fremstillede som Sonemiddel, ved Tro; det gjorde Gud for at vise sin retfærdighed, da han i sin Langmodighed havde båret over med de Synder, som forhen var begået .."

"... blod er på dette sted brug på samme måde, som det er brugt på et antal andre steder i det Nye Testamente, det vil sige for at indikere en voldsom død ... Selvom dette navneord af og til bliver brugt af hedenske forfattere i forsonende og formildende forstand (en handling for at formilde en gud), det bliver aldrig brugt på den måde i det Gamle Testamente."

Nida tager fejl. Kristi offer var ikke blot en symbolsk handling; den VAR en formildelse af Gud, af Hans Hellighed og Hans retfærdige krav i Hans Lov. Kristi offer VAR en handel mellem Kristus og Gud, og IKKE kun en figurativ omkostning i form af lidelse.

Offeret på Golgata var et sandt offer, og det offer krævede ofring af blod ... ikke kun en voldsom død, som Nida siger. Blod er blod, og død er død, og vi tror, Gud er klog nok til at vide, hvilke af disse ord, der skulle bruges. Hvis Kristus for eksempel var død på grund af slag, ville det ikke have sonet synden, fordi det kræver blod. Dem, der ofte rører ved blod, soner ofte, som Nida siger, tro på retfærdighed gennem nåde, men de regner korset for ineffektivt ved at omtolke dets mening. Der er ingen nåde uden sand forsoning.

Forsoning betyder "godtgørelse" og refererer til det faktum, at syndeskyld blev godtgjort ved Kristi forsoningsblod. Den store forskel, mellem den hedenske ide om at formilde Gud og Bibelens tilhængere, er, at Bibelens Gud selv betalte forsoningen gennem Sit Eget Offer, medens hedningerne antager, at de kan formilde Gud gennem menneskelige anstrengelser og ofringer. Men faktum er, at Gud var nød til at blive formildet.

Nida er en dygtig mand. Han overfalder ikke åbenlyst blodsoningen og læren om åndelig inspiration, som hans ven Robert Bratcher gør. (Bratcher, translatør af Today's English Version, har skrevet bøger sammen med Nida. Denne forfatters bog, *A Most Frightful Deception* af David W. Cloud belyser oversætteren af Today's English Version, Bratcher's falske lærer. Nida bruger samme ord som den bibeltro, men han omtolker dem som i ovennævnte sted. Dette kaldes neoortodoksi. Pas på.

Nida siger, at Bibelens sprog ikke var givet af Gud, men bestemt af skribenterne

"Nida og Taber fastslår, at Paulus, hvis han havde skrevet til os i stedet for til sit oprindelige publikum, ville han ikke kun have skrevet i en anden sprogform, men ville også have sagt de samme ting på en anden måde." ¹⁾

Nida tror ikke på Bibelens egen bekendelse og dens egentlige natur. I 2 Pet. 1, 21 læser vi: "Thi aldrig er nogen Profeti fremgået af et Menneskes Vilje, men drevne af Helligånden udtalte Mennesker, hvad de fik fra Gud." Eftersom apostelen Paulus ikke valgte sine ord, er det falskt at sige, at han ville have valgt et andet sprog, hvis han skrev til os i dag. Paulus's ord opstod ikke af hans egen vilje og opfattelse, men var Åbenbaringer fra Himmelen, og blev skrevet i ord valgt af Gud. "Det vil jeg nemlig sige jer, Brødre! at det Evangelium, som er blevet forkyndt af mig, er ikke Menneskeværk; det er jo heller ikke af noget Menneske, jeg har fået det eller har lært det, men ved en Åbenbaring af Jesus Kristus." (Gal. 1, 11-12). Se også 1 Kor. 2, 10-13 hvor Paulus fastslår, at ordene i det Nye Testaments Åbenbaring var af Gud.

Nida siger, at der findes intet absolut i Kristendommen, undtagen Gud

"Det eneste absolutte i kristendommen er den treenige Gud. Alt, hvad der berører mennesket, som er begrænset, må nødvendigvis være begrænset, og derfor relativt. Bibel-

- 1) Van Bruggen, p.76, quoting Nida and Charles Taber, *Theory and Practice of Translation* (1969), p.23, n.3
kulturens relativisme er et obligatorisk træk i vores inkarnerede religion, for uden det ville vi enten absolutere menneskelige institutioner eller relativere Gud." ¹⁾

Nida vil tilsyneladende sætte alt, hvad mennesket rører ved, i kategorisk ufuldkommenhed, på trods af det faktum, at nogle af menneskers ting er kommet ned fra Himmelen. Dette indbefatter Bibelen og Bibelens indstiftelse, såsom tabernaklet, præsteskabet og kirken.

Bruce Metzger

En anden af forlæggerne af DFB Græske Nye Testamente er Bruce M. Metzger. Metzger er George L. Collord Professor i det Nye Testaments Sprog og Litteratur, Princeton Theological Seminary ²⁾, og han er medlem af bestyrelsen i DAB. ³⁾

Metzger arbejdede i komitéen, der udgav RSV, en komité berygtet for sin fordærvede modernisme, som vi skal se på længere fremme i vort studium, og han er leder af den fortsatte RSV oversættelseskomité i det apostolske National Council of Churches i USA.

- 1) Eugene Nida, *Customs and Culture* (New York: Harper & Row, 1954), p.282, footnote 22.
- 2) Editor's Preface, *New Oxford Annotated Bible RSV* (Oxford University Press, 1973), p. ix
- 3) *St. Petersburg Times* (Oct. 2, 1982), p.5

Metzger var formand for the *Reader's Digest Condensed Bible* og skrev indledningen i hver bog af hans slagtede udgave af Skrifterne. Forordet hævder, at "Dr. Metzger var aktivt involveret i hvert stadium af værket fra de indledene studier af hver af de seksogtres bøger og igennem hele den underliggende forlæggerbearbejdelse og gennemlæsning. Det færdige sammen-
drag har fået hans fulde accept. "Den Forkortede Bibel fjernede 40% af bibelteksterne, inklusive advarslen i Åb. 22, 18-19! I indledningen til bøgerne i Readers Digest's Bible sætter Metzger spørgsmålstegn vedrørende forfatterskab, traditionelle data og overnaturlig inspiration af bøger skrevet af Moses, Daniel og Peter, og på mange andre måder afsløres hans liberale, ikke troende hjerte. Her er et par eksempler:

1 Mosebog: "Næsten alle moderne skolastikere er enige om, at ligesom 5 Mosebog er 1 Mosebog en komposition af flere kilder, der inkorporerer traditioner, som i nogle tilfælde går tilbage til Moses." (Indledning til 1 Mosebog).

2 Mosebog: "Som med 1 Mosebog strander adskilligt på litterære traditioner, nogle meget gamle, nogle så sent som fra det sjette århundrede før Kristus, kombineret i sammenfatningen af de ombrudte tekster (se: make-up)." (Indledning til 2 Mosebog).

5 Mosebog: "Samlingen er generelt tilskrevet det syvende århundrede før Kristus, selvom det hviler på meget ældre tradition, noget helt tilbage fra Moses tid." (Indledning til 5 Mosebog).

Daniel: "De fleste skolastikere holder på, at bogen blev samlet under forfølgelserne af det jødiske folk (år 168-165 f.Kr.) af Antiokius Epifanes." (Indledning til Daniel).

Johannes Evangeliet: Hvorvidt denne bog blev skrevet direkte af Johannes eller indirekte (hans lærer kan have været udgivet af andre), så har kirken accepteret det som et autoritært supplement til historien om Jesu gerning, beskrevet af andre evangelister." (Indledning til Johannes Evangeliet).

1 Timotius, 2 Timotius, Titus: Ved at bedømme forskellene i stil og ordvalg med andre af Paulus breve, antager mange skolastikere, at Pastoralbrevene ikke er skrevet af Paulus." (Indledning til 1 Timotius).

Jakob: "Tradition tilskriver brevet til Jakob, Herrens broder, skrevet omkring år 45 e.Kr., men moderne opinion er usikker og varierer bredt mellem både oprindelse og dato." (Indledning til Jakob).

1 Peter: "Ifølge traditionen skrev apostelen Peter brevet fra Rom, måske efter udbruddet af forfølgelserne under Nero i år 64 e.Kr. Men dette betvivles af moderne skolastikere, som foretrækker at datere brevet til nærmere år 100 e.Kr., af ukendt forfatter." (Indledning til 1 Peter).

2 Peter: "Fordi forfatteren refererer til breve af Paulus som "Skrifter", et begreb tilsyneladende ikke givet dem før langt efter Paulus's død, regner de fleste skolastikere med, at dette brev var formuleret i Peters navn et sted mellem år 100-150 e.Kr." (Indledning til 2 Peter).

Metzgers modernisme var også tydelig i notater til den Nye Oxford Annotated Bible (RSV). udgivet i 1973. Den blev udgivet i 1973 af Herbert G. May og Bruce Metzger. Her nogle uddrag fra denne udgave:

Introduktion til det Gamle Testamente: "Det Gamle Testamente kan beskrives som det litterære udtryk for det Gamle Israels religiøse liv.. Israelitterne var mere historisk bevidste end noget andet folk i Antikken. Allerede på Davids og Salomos tid dukkede der, ud af en fælleskilde af myter, legender og historie, de tidligst skrevne former af fortællinger om Guds frelsende handlinger fra Skabelsen til erobringen af det Forjættede Land op, beretninger som senere, i en modificeret form, blev en del af Skriften. Men der gik lang tid, før idéen om Skriften opstod, og det Gamle Testamente tog sin nuværende form. Processen, ved hvilken jøderne blev "Bogens folk", kom gradvis, og deres udvikling er indhyllet i historie og tradition. Datoen for den færdige opsamling af de 5 Mosebøger og Loven, der var det første, samlede litterære værk, der blev betragtet af jøderne som den autoritære Skrift, er usikker, selvom nogle konservativt har dateret den til tiden omkring Eksilet i 6. århundrede ... Før tilegnelsen af de 5 Mosebøger, såvel som Mose Lov, havde der samlet sig og var blevet udgivet, dikteret af den Mosaiske "skole" og i samme ånd, Josuabogen, Dommerbogen, Samuel- og Kongebøgerne, for det meste i deres nuværende form. Således dannedes Mosebøgerne over en lang tidsperiode."

Notater om 1 Mosebog: "1 Mos. 2, 4; 3, 24 ... er en anden tradition end den i 1, 1-2, hvilket fremgår af en flydende stil og anderledes rækkefølge i hændelsesforløbet, det vil sige, at manden skabes før vegetationen, dyr og kvinden ... 7, 16: "... og Herren lukkede efter ham.", en bemærkning fra den tidlige tradition, som finder nydelse i antropomorfi stiske udsvævelser; 7, 18-20: Vandene dækkede alle høje bjerge, der således truede med et sammenløb af vandene ovenpå og vandene nedentil (1, 6). Arkæologiske undersøgelser antager, at traditionerne om en forhistorisk oversvømmelse, der dækkede hele jorden, er overdrevne versioner af lokale oversvømmelser, det vil sige Eufrat-Tigris flodområderne."

Notater om Jobs Bog: "Det ældgamle folkesagn om en tålmodig Job (Job 1, 1-2, 13; 42, 7-17), der cirkulerede i orientalske fortællinger i 2. årtusind f.Kr., blev antagelig skrevet ned på hebraisk på Davids og Salomos dage eller et århundrede senere (omkring år 1000-800 f.Kr.)."

Notater om 22. Salme: ”22, 12-13 ... betydningen af afa, den tredje linie, (de har gennemstukket mine hænder og fødder) er dunkle.”

Notater om Esajas Bog: ”Kun kapitlerne 1-39 kan tilskrives til Esajas tid; det er almindeligt accepteret, at kapitlerne 40-66 er fra tiden omkring Kyrus af Persien (år 539 f.Kr.) og senere, som vist ved forskellene i den historiske baggrund, litterære stil og teologiske betoning ... Indholdet af dette stykke (kap. 55-66) (nogle gange kaldet Tredje Esajas) taler for en dato mellem år 530 og 510 f.Kr., måske samtidig med Haggai og Zakarias (år 520-518 f.Kr.) kapitel 60-62 måske senere.”

Notater om Jonas Bog: ”Bogen er en belærende beretning, som har taget ældre materiale, fra de populære legender, fornyet dette og gjort det mere konsekvent brugbart.”

Introduktion til det Nye Testamente: ”Jesus selv efterlod sig ingen litterære efterladenskaber; information om Hans Ord og arbejde kommer fra hans umiddelbare efterfølgere (apostlene) og deres disciple. Fra begyndelsen cirkulerede denne information mundtligt. Så vidt vi i dag ved, blev de første forsøg, på at skrive et evangelium, gjort af Johannes Markus, der, ifølge traditionen, var en discipel til apostelen Peter. Dette evangelium, sammen med en samling af Jesus forkyndelse og adskillige andre specielle kilder, formede grundlaget for Evangelierne, tilskrevet Matthæus og Lukas.”

Notater om Peters Andet Brev: ”Traditionen, om dette brev er et arbejde af apostelen Peter, har været diskuteret fra de første tider, og interne indikationer er næsten afgjort imod det ... De fleste skolastikere betragter brevet som et arbejde fra en, som var i dyb taknemmelighedsgæld til Peter, og som publicerede det i sin mesters navn tidligt i begyndelsen af 2. århundrede.”

Notater fra ”Hvordan man læser Bibelen og forstår den.”

”De indledende kapitler i det Gamle Testamente afhandler menneskets oprindelse. De skal ikke læses historisk ... Disse kapitler efterfølges af fortællinger om patriarkerne, som bevarer antikke traditioner, nu kendt som afspejlinger af den tid, de beskriver, selvom de ikke kan behandles som udelukkende historiske ... det er ikke af hensyn til historie, men religionen, at de er bevarede ... Når vi kommer til bøgerne om Samuel og Kongerne, er ikke alle disse bøger af samme historiske værdi, og specielt i fortællingerne om Elias og Elisa forekommer legendariske elementer ... Vi skal altid huske afvekslingen af litterære former, der forekommer i Bibelen, og læse et stykke i lyset af dens egen specielle litterære karakter. Legender bør læses som legender, poesi som poesi og ikke i en kedsommelig, prosaisk, bogstavelig forstand.”

1)

Af det foregående fremgår det tydeligt, at Bruce Metzger, forlægger af *Det Bedstes Forkortede Bibel* og *New Oxford Bibelkommentarer*, er helt igennem liberal, som fornægter selve de Guds Ord, han oversætter. Han påstår, at Bibelen er fyldt med myter og løgne. Han benægter dens historie, dens mirakler og dens forfatterskab. Og i ægte liberal stil påstår han fromt, at denne fornægtelse ikke gør noget uretfærdigt mod Guds Ord, for Bibelen skal ikke læses i en kedsommelig, prosaisk, bagstavelig forstand”! Selvom det er

rigtigt, at Metzger ikke skrev alle notaterne i den Nye Oxford Bibel, så er hans forlæggerstempel over hele værket.

Ser du nu, hvorfor jeg siger, at DFB's Græske Nye Testamente er udarbejdet af profane mænd? De tre mænd, vi har overvejet – den romerskkatolske biskop og to ikke-troende liberale – skulle være tilstrækkelige som bevis herfor.

Således kommer vi til den anden overvejelse om DFB's Græske Nye Testamente.

- 1) *The New Oxford Annotated Bible Revised Standard Version*, edited by Herbert May and Bruce Metzger (Oxford University Press, 1973).

DFB's Græske Nye Testamente afviger milevidt fra den bevarede tekst

Den tredje udgave af DFB's Græske Nye Testamente er i grunden en revision af den græske tekst, som blev introduceret til den Engelske Reviderede Udgaves oversættelseskommité i sidste del af 19. århundrede. Denne tekst blev udarbejdet af to medlemmer af komitéen, Westcott og Hort, der foretrak to nyligt opdagede, græske manuskripter (Sinaiticus og Vaticanus, der begge fandtes i katolske institutioner) for at lave hundrede af ændringer i den traditionelle, græske tekst, som var blevet brugt helt frem til da. Westcott og Horts Græske Nye Testamente var en radikal anderledes tekst sammenlignet med den, som brugtes af oversætterne af Bibelen under den Protestantiske Reformation i 16. og 17. århundrede og af missionærerne, der oversatte på mange forskellige af verdenssprogene i 18. og 19. århundrede. Der er mere end 8000 ordforandringer mellem Westcott/Horts græske Nye Testamente og den, fra hvilket den klassiske, engelske oversættelse, the King James Bible, er oversat. DFB's Græske Nye Testamente har næsten det samme antal ændringer, eftersom det i grunden kun er en revision af Westcott/Hort teksten.

Everett Fowler udarbejdede en udførlig sammenligning mellem Westcott-Hort teksten, Bibelselskabernes tekst og teksten i moderne, engelske udgaver og sammenlignede den med den bevarede tekst og the King James Bible. Med hensyn til DFB's Græske Nye Testamente og Westcott-Horts tekst ser vi i de følgende fakta, hvor de sammenlignes med den underliggende tekst til the King James Version samt de fleste af de store værker fra Reformationen, at:

- 2.625 ord er fjernet
 - 310 ord er lagt til
 - 46 hele vers er fjernet
 - 318 andre forskellige udeladelser, der har mærkbar effekt for forståelse
 - TOTALE ORDFORANDRINGER - 8.674 (DFB tekst) – 8.413 i Westcott/Hort teksten
- 1)

Dette betyder, at:

Hvis Bibelselskabernes tekst antages at være den nærmeste til den mundtligt inspirerede grundtekst, så skulle den bevare de tekst, så skulle den bevare teksten indeholdende over

8.000 græske ord, ikke inspireret af Gud. Betydningen af disse ændringer bliver mere synlig, når vi betænker deres natur. DFB's Nye Testamente fjerner eller sætter spørgsmålstejn ved mere end 40 hele vers, som fandtes i the King James Version og de andre Gudstro, protestantiske udgaver: Matt. 12, 47; 17, 21; 18, 11; 21, 44; 23, 14; Mark. 7, 16; 9, 44, 46; 11, 26; 15, 28; 16, 9-20; Luk. 17, 36; 23, 17; 24, 12, 40; Joh. 5, 4; 7, 53; 8, 11; Ap. 8, 37; 28, 29; Rom. 16, 24; 1 Joh. 5, 8.

1) Fowler, *Evaluating Versions of the New Testament*, s.9

Yderligere store dele af andre vers er slettet, deriblandt mest fra Matt. 5, 44; 15, 8; 19, 9; 20, 7; 20, 16, 22; 25, 13; 27, 35; 28, 9; Mark. 6, 11; 7, 8; 9, 49; 10, 24; 11, 10; 13, 14; Luk. 1, 28; 4, 4; 9, 55, 56; 11, 2-4; 21, 4; 22, 64; Joh. 5, 3; Ap. 2, 30, 9, 5-6; 23, 9; 24, 6-8; 28, 16; Rom., 8, 1; 11, 6; 14, 6; 1 Kor. 6, 20; Gal. 3, 1; Ef. 5, 30; 1 Tes. 1, 1; 1 Tim. 6, 5; Hebr. 2, 7; 1 Joh. 5, 13; Åb. 1, 8; 8, 11; 5, 14.

Et stort antal af disse udeladelser i DFB's Græske Nye Testamente berører nogle af teksterne og læren om Gud, Kristi Jomfrufødsel, Forsoningen og Treenigheden. Fx DFB's Græske Testamente udelukker ordet "GUD" i 1 Tim. 3, 16 og ødelægger således effekten af et af Bibelens klareste beviser for, at Jesus Kristus er Guds søn og Gud selv i Sønneren. Ordet "Herren" er fjernet fra 1 Kor. 15, 47 og dermed vidnesbyrdet om Kristi guddommelighed. Ordene "af Ham selv" er fjernet fra Hebr. 1, 3 og dermed også vidnesbyrdet om Kristi forsoningsværk. Udeladelsen af Ap. 8, 37 i DFB's Græske Testamente ødelægger effekten af ordlyden i Skriften, der betyder, at tro må gå forud for dåb. Fjernelsen af 1 Joh. 5, 8 fra Bibelen fjerner også en af de klareste henvisninger på Treenigheden.

En let tilgængelig liste på over 200 markante forandringer i DFB's Græske Testamente forefindes i the New Eye Opener pjecen, som kan bestilles hos Way of Life Literature.

Der er ingen tvivl om, at DFB's Græske Nye Testamente er en markant afvigelse fra teksten, der ligger til grund for the King James Version og andre protestantiske oversættelser, hvilke er blevet ærede og tydeligt velsignede af Gud i 400 år.

Bibelselskaberne indrømmer selv, at deres græske tekst er radikalt forandret fra den bibeltekst, som har været i brug i de generationer, der er gået forud for os. Ifølge Bibelselskabernes skolastikere er den græske tekst, der har været i brug siden Reformationen, en korrupt tekst. De hævder, at det ikke var før i slutningen af 19. og begyndelsen af 20. århundrede, at den reneste tekst og de mest akkurate metoder i at klarlægge den korrekte teksts løsning blev opdaget. Dette er fastslået i forordet til DAB's udgave af RSV.

The King James Version har ALVORLIGE defekter. I midten af 19. århundrede (1800-tallet) blev det klart, at udviklingen efter bibelske studier og opdagelsen af mange manuskripter, ældre end dem på hvilke the king James Version er baseret, gjorde det klart, at DISSE DEFEKTER ER SÅ MANGE OG SÅ ALVORLIGE, at det gjorde en revision af den engelske oversættelse nødvendig ... The king James Version af de Nye testamente var baseret på en græsk tekst, der var fuld af fejltagelser, der indeholdt akkumulerede fejl efter 14. århundredes kopiering ... Nu er vi i besiddelse af mange meget ældre manuskripter af det Nye Testamente og er langt bedre udrustede til at søge at genoprette det originale ordvalg i den græske tekst 1)

1) Preface to the Revised Standard Version (American Bible Society edition, 1978 printing), pgs. iii and iv. Er det sandt? E the King James Bible og dens underliggende græske tekst så graverende defekt? Vort svar er: Absolut ikke. Der er mange grunde til at afvise Bibelselskabets lære i disse seriøse spørgsmål, men af hensyn til formålet med dette studium vil vi fokusere på et emne, og det er Guds løfte om bevarelse. Gud har lovet at bevare Sit Ord for enhver generation. Han gav et rent, helligt ord, og Han har lovet at bevare dette Ord. Jeg tror, at Gud har gjort netop det.

Overvej følgende løfter:

- ❖ "HERRENS Ord er rene Ord, det pure, syvfold lutrede Sølv. HERRE, du vogter os, værner os evigt mod denne Slægt." (Sl. 12, 7-8).
- ❖ "HERRENS Råd står fast for evigt, Hans Hjertes tanker fra Slægt til Slægt." (Sl. 33, 11).
- ❖ "Thi god er HERREN, Hans Miskundhed varer evindeligt, fra Slægt til Slægt Hans Trofasthed." (Sl. 100, 5).
- ❖ "HERRE, dit Ord er evigt, står fast i Himlen." (Sl. 119, 89).
- ❖ "For længst vandt jeg indsigt af dine Vidnesbyrd, thi du har grundfæstet dem for evigt." (Sl. 119, 152).
- ❖ "Summen af dit Ord e Sandhed, og alt dit retfærdige Lovbud varer evigt." (Sl. 119, 160).
- ❖ "Dette er min Pagt med dem, siger HERREN: Min Ånd, som er over dig, og mine Ord, som jeg har lagt i din Mund, skal ikke vige fra din eller dit afkoms eller dit afkoms afkoms Mund, siger HERREN, fra nu og til evig Tid." (Es. 59, 21).
- ❖ "Himmelen og Jorden skal forgå, men mine Ord skal ingenlunde forgå." (Matt. 24, 35).
- ❖ "... Græsset visner, og Blomsterne falder; men Herrens Ord bliver evindeligt." Og dette er det Ord, der er blevet forkyndt Jer i Evangeliet." (1 Pet. 1, 24-25).

På grund af disse løfter kan jeg ikke acceptere nogen ny græsk tekst, der er så forskellig fra den, som spredtes ud over hele jorden ved bogtrykkerkunstens opdagelse under den store Protestantiske Reformation, og af verdensmissionen i de fire foregående generationer. I lyset af Guds løfter, vedrørende bevarelsen af Hans Ord, er det simpelthen ikke muligt for mig at tro, at Gud ville tillade, at den reneste tekst blev gemt væk i 1.500 år (ved at samle støv i et Sinaikloster og i pavens bibliotek i Vatikanet), medens en falsk tekst, i form af den modtagne tekst, blev spredt ud over jorden, mere end i nogen anden periode i historien. (Forfatteren behandler dette mere udførligt i en serie af hans pjecer *Myths About the King James Bible*, fås hos Way of Literature).

Den virkelige sandhed med hensyn til Bibelselskaberne er, at de fremmer den fordærvede, græske tekst. Den modtagne tekst, der ligger til grund for the King James Bible, er ikke fordærvet, det er DFB's tekst, som er forvansket! Guds rene Ord gik ikke tabt fra 1500-1900-tallet. Snarere er Guds rene Ord gået tabt i denne, vor frafaldne generation! Det er dog ikke, fordi de rene, bevarede manuskripter er gemt hen et eller andet sted. Det er, fordi

frafaldne kristne ledere med vilje har vendt det bevarede Guds Ord ryggen, hænger fast ved en forvansket tekst og følger ikke-troende skolastikere.

Dette er ingen let sag. Hvis Bibelselskaberne har ret i deres postulater om, at teksten fra den Protestantiske Reformation var så graverende defekt, så skulle Guds store værk gennem flere hundrede år være baseret på en fejlagtig Bibel. Hvis Bibelselskaberne har uret i dette spørgsmål, så er det deres græske tekst, som er den forvanskede, og de er ansvarlige for at distribuere en forfalskning af Guds Ord til mennesker i vor tid. Hvad kan være mere alvorligt? Hvad kan provokere Guds vrede hurtigere eller mere sikkert end at lave om på Hans Velsignede og Hellige Ord? Det er vor afgjorte overbevisning, at Bibelselskaberne i vore dage er skyldige i så henseende. De bruger deres vidtrækkende ressourcer til at sprede en alvorligt forvansket, græsk tekst ud over jorden.

DEN REVIDEREDE STANDARDVERSION

Lad os nu gå videre fra Bibelselskabernes græske tekst til de engelske udgaver, som de sender ud, begyndende med The Revised Standard Version (RSV).

RSV er beskyttet ved copyright af the National Council of Churches in Amerika (Amerikas Nationale Kirkeråd), der udgives i stort omfang af DFB.

I Sydasiens, fx, hvor vi havde vort missionsarbejde, var RSV meget populær på grund af Bibelselskabernes indflydelse. På en tur til Indien for nylig besøgte jeg en romerskkatolsk boghandel i Calcutta, og en nonne fortalte dér, at den bibeludgave, der hovedsageligt uddeltes, var RSV. Jeg ønskede at købe en romerskkatolsk oversættelse, men de havde kun nogle få, støvede eksemplarer af Jerusalem Bibelen. Den oversættelse, de pressede på med, var RSV, og de eksemplarer, de havde, var udgivet af Bibelselskaberne. På samme tur besøgte jeg i Calcutta afdelingen for Indiens Bibelselskab (medlem af DFB) og så deres store lager af RSV.

Det bør tilføjes, at de fleste oversættelser fra Bibelselskaberne er taget fra RSV eller den græske eller hebraiske tekst, der ligger til grund for RSV. Dette er sandt, når det gælder Hindi sproget, der er et af de to officielle sprog i Indien, og som tales af 31% af landets befolkning, der består af mere end 700 millioner. (år 1985). Alle (indfødte) modernålsoversættelser af Bibelen i Indien er praktisk talt baseret enten på RSV, Bibelselskabernes Today's English Version eller Græske Nye Testamente.

Hvilken slags bibel er den RSV? I stedet for at give en detaljeret analyse af selve oversættelsen vil jeg i et kort studium belyse de mænds doktrinære holdninger, som udarbejdede oversættelsen. Husk også på, at mindst to af udgiverne af DFB's Græske Nye Testamente var involveret i dette skændige foretagende. Disse mænd er Bruce Metzger og Allen Wikgren. Fortæl mig. "Vandrer vel to ifølge, når det ikke er aftalt?" (Am. 3, 3).

Disse medlemmer af RSV, hvad var deres mentale habitus? Lad os give nogle fakta i en nøddeskal:

”Da RSV blev udgivet, blev også listen over oversætterne frigivet, og majoriteten af disse oversættere viste sig at være ikke-troende ateister fra modernistiske og liberale skoler, og en stor procentdel af disse var medlemmer af mange og forskellige kommunistfrontorganisationer. Mindst fire af RSV’s oversættere var fra Union Theological Seminary og New York City, et ynglested for modernisme, socialisme og u-amerikanisme.” 1)

1) M.L. Moser, *Good News For Modern man* (Little Rock, Arkansas: Challenge press, 1970), s.72
At dette ikke er en vild påstand bevises af følgende skræmmende detaljer om åndelige tilstande og anskuelser hos mange af translatørerne af RSV. Det bør bemærkes, at forfatteren af følgende oversigt, pastor Perry Rockwood, studerende på et modernistisk seminar, ordineredes og tjente nogle år i en liberal, presbyteriansk forsamling, før han forstod vildfarelsen med skadelige forbindelser og separation fra apostasiet. Efter at have publiceret fire prædikener, hvor frafaldet i den Presbyterianske Kirke i Canada afsløredes, blev Rockwood indbragt for en kirkeret. Han blev beordret til at destruere de skrifter, han citerede, som han havde erhvervet under sine studier ved seminariet!

Lad os eksaminere nogle af lederne og de såkaldte skolastikere, som udarbejdede RSV:

Julius A. Brewer – translatør, udgav en bog med titlen ”Litteraturen i det Gamle Testamente” og siger der: ”Data og tal, som forefindes i de første fem bøger i Bibelen (Mosebøgerne), viser sig at være HELT IGENEM UTILREGNELIGE.”

James Moffat – publicerede sin egen oversættelse af Bibelen og skrev i en bog *Betragtelse over det Nye Testamente*: ”Forfatterne til det Nye Testamente LAVEDE FEJLTAGELSER i tolkningen af nogle af det Gamle Testaments profetier.”

Walter Russell Bowie – udtaler sig således i sin bog *Great men of The Bible*: ”Ifølge de entusiastiske traditioner, som er kommet ned fra ISRAELS FOLKLORE, Methusalem levede 969 år”; ”Methusalem er blevet ikke blot en legende, men også et ordsprog ... Historien om Abraham er kommet til os fra ”ældgamle” tider; OG HVOR MEGET AF DET, DER ER FAKTTA, OG HVOR MEGET AF DET, DER ER LEGENDE, KAN INGEN SIGE.” Med hensyn til Jacobs brydning med Guds engel siger han: ”Manden, om hvem disse ord er skrevet (1 Mos. 32, 31) tilhører en tid så langt tilbage, at DET ER USIKKERT, HVORVIDT DISSE OPTEGNELSER ER HISTORIE ELLER LEGENDE.” Ved at bortforklare miraklet med den brændende tornebusk kommenterer han: ”En dag havde han (Moses) en vision. I den flimrende ørkenhede under den brændende, østerlandske sol, så han en busk, der SÅ UD SOM OM, der var ild i den, og busken konsumeredes ikke.” Han laver fakta, om Elias sejr på Karmelbjerget, om, så det mere bliver en legende i stil med KONG ARTHUR OG HANS RIDDERE VED DET RUNDE BORD ... Ligeledes om ”de tre hebræeres børn i den luende hede”, han siger: ”Og så den gamle historie der fortæller TRADITIONEN om deres mirakuløse redning .”

Millar Burrows – i sin bog *Founders of Great Religions* refererer oversætteren til overgangen over det Røde Hav, med Moses og Israels folk, som ”ikke nødvendigvis mirakuløs”. Han siger, at skystøtten og dagen og ildstøtten om natten var en ”vulkan langt

væk i horisonten, ved hvilken de blev guidede af røgen, den udspyede om dagen og rødglødende om natten ...” I sin bog *Outline of Biblical Theology* foretager han en omfattende sammenligning af, hvad de forskellige oversættere tror med hensyn til Bibelen. ”Vi kan ikke tage Bibelen som helhed og hver del for sig som et udsagn af guddommelig autoritet for, hvad vi skal tro og gøre.”

For de, der ikke er fortrolige med en fordærvet vantrø og blasfemi som disse mænds, mænd vi kalder liberale modernister eller apostater, er disse udtalelser antageligt chokerende. Apostelens profetier, om de kommende vantrø lærere og profeter i kirker og menigheder, går i sandhed i opfyldelse som aldrig før.

Vi kan se, at RSV for størstedelens vedkommende blev udarbejdet af mænd ikke født i ånden, men vantrø og frafaldne. Dette faktum er alene tilstrækkelig grund til at afvise deres arbejde, samt de bibelselskaber der fremmer denne syndige oversættelse. Bibelen befaler, i langt fra uklare vendinger, at Guds folk skal skille sig ud fra dem, som er falske lærere. Og det betyder så sandelig at udskille sig fra enhver involvering med bibeltekster og oversættelser fra sådanne mænd.

”Men jeg formaner jer, Brødre! til at holde Øje med dem, som volder Splittelserne og fører Mennesker til Fald ved at afvige fra den Lære, I modtog; hold jer borte fra dem.” (Rom. 16, 17).

”Træk ikke i ulige Åg med de vantrø, thi hvad har Retfærdighed og Lovløshed med hinanden at skaffe? Eller hvad Fællesskab er der mellem Lys og Mørke? Hvordan kan Kristus stemme overens med Beiar? Eller hvordan kan den troende have Lod og Del med den vantrø? Hvordan kan Guds Tempel og Afguder have med hinanden at gøre? Vi er jo den levende Guds tempel, thi Gud har sagt: ”Jeg vil bo og vandre iblandt dem og være deres Gud, og de skal være mit Folk.” Derfor: ”Drag bort fra dem, og skal jer ud, siger Herren, og rør ej noget urent, så vil jeg tage imod jer og være jer en fader, og I skal være mine Sønner og Døtre, siger Herren, den Almægtige.” (1 Kor. 6, 14-18).

”Hvis nogen fører fremmed Lære og ikke holder sig til vor Herres Jesu Kristi sunde Ord og den lære, som sigter på Gudsfrygt, så er han opblæst, skønt han intet forstår, men er syg efter Ordstrid og Mundhuggeri. Deraf kommer Misundelse, Kiv, Smædeord, ondsindet Mistanke og idelige Rivninger mellem Mennesker, der har et fordærvet Sind og har sat Sandheden til, når de mener, at Gudsfrygt er en Kilde til Vinding.” (1 Tim. 6, 3-5).

”Timoteus, bevar det, der er dig betoret, og vend dig bort fra den vanhellige, tomme Snak og Indvendingerne fra den ”Erkendelse”, der med urette kaldes således.” (1 Tim. 6, 20).

”Men hold dig fra den vanhellige, tomme Snak, thi de vil komme længere og længere ud i Ugudelighed, og deres Ord vil æde om sig som Kræft. Blandt dem er Hymenæus og Filetus; når de hævder, at Opstandelsen allerede har fundet sted, er de kommet bort fra Sandheden,

og de nedbryder Troen hos nogle .. Hvis nogen holder sig ren og fjernt fra disse, skal han være e Kar til Ære, helliget, nyttigt for Husets herre, brugbart til alt godt Arbejde.”
(2 Tim. 2, 16-21).

”de har Guds frygts Skin, men fornægter dens Kraft. Dem skal du holde dig fra.”
(2 Tim. 3, 5).

”Enhver, de ”går videre” og ikke bliver i Kristi Lære, har ikke Gud; den, der bliver i Kristi Lære, har båd Faderen og Sønnen. Hvis nogen kommer til jer og ikke fører denne Lære, ham skal I ikke give Husly og ikke byde velkommen. Thi den, som byder ham velkommen, gør sig medansvarlig i hans onde Gerninger.
(2 Joh. 9-11).

Vi gør vel brødre i at adlyde Guds befaling og afvise arbejder udført af vantro og frafaldne mænd. Det betyder selvfølgelig, at vi ikke skal have noget at gøre med oversættelser, som RSV. Det er djævelens værk. Disse vers befaler os også at udskille os fra DFB, og alle som er involveret i sådant fordærvet arbejde.

Når vi kommer til stykket, der behandler Bibelselskabernes tilknytning til den romerskkatolske kirke, viser det sig, at RSV ofte er basis for de såkaldte ”fælleskirkelige” bibeloversættelsesprojekter.

THE TODAY’S ENGLISH VERSION

Som vi tidligere har pointeret er Today’s English Version (TEV) ejet af DAB, som er grundlæggende medlem af DFB. Næsten halvdelen af midlerne fra DFB’s årlige budget kammes fra DAB. 1). At TEV-udgaven fuldt og helt er et produkt af DFB ses af følgende notater:

”The Good New Bible omfatter 1292 sider. ... Copyrighten for hele produktionen, med undtagelse af 12 kort, ejes af DAB ... Værket bærer Bibelselskaberne sprægning og indbefatter en liste med 99 selskaber.” 2)

”I september 1966 publicerede DAB det Nye Testamente i TEV, en oversættelse tiltænkt folk alle vegne fra, for hvem engelsk er enten deres modersmål eller et tilegnet sprog. Kort tid efter bad DFB DAB om, på deres vegne, at påtage sig en oversættelse af det Gamle Testamente efter samme principper. Den endelige godkendelse af teksten på DFB’s vegne blev givet af DAB’s bestyrelse på rekommandation af Translatørernes Departements Komité. 3)

TEV’s popularitet, også kendt som the Good New for Modern Man, har været fænomenal. Det Nye Testamentes del af TEV

1) *Christian News* (8. Dec. 1986), s.22.

2) *Trinitarian Bible Society Quarterly Record* (Jan-Mar. 1978), s.16

3) Preface, *Good News Bible*, edition published by Thomas Nelson Inc., publishers under license from the American Bible Society.

blev publiceret i 1966. I de tre første år solgte den 17,5 millioner eksemplarer. 1) I 1971 mere end 30 millioner eksemplarer af TEV's Nye Testamente, i løbet af fem år fra udgivelsen af dens første publikation. 2)

I 1973 blev helt TEV's bibel publiceret og dens popularitet som paraphrase translation, det vil sige i omskrevet form, er fortsat uafbrudt. Fra 1976 til 1987 har DAB udgivet mere end 25 millioner eksemplarer af TEV Bibelen. 3) I 1987 solgtes mere end 75 millioner eksemplarer. 4)

Ifølge the Sowing Circle, en publikation udgivet af Indiens Bibelselskab, distribueredes TEV's Bibler rundt regnet i seks millioner eksemplarer årligt. 5) Det betyder, at omkring 150 millioner eksemplarer af denne fordærvede tekst er blevet uddelt siden 1966.

TEV er blevet den mest populære tekstoversættelse af Skriften i Australien, såvel som i England. 6)

- 1) *Parade magazine* (Nov. 2, 1969)
- 2) Jakob Van Bruggen, *Future of the Bible* (1972), s.19
- 3) *New Zealand Herald* (Monday, May 4, 1987).
- 4) *Focus* (Oct. 1986), s.5
- 5) *Sowing Circle* (Oct.-Dec. 1986), s.2
- 6) Undated brochure distributed by the Bible House, Australian Bible Society, Perth, West Australia, June 1988

Hvilken græsk tekst blev brugt til denne nye oversættelse? Indledningen af Thomas Nelson udgaven af the Good News Bible giver svaret: "Den grundlæggende tekst i det Nye Testamente er det Græske Nye Testamente publiceret af DFB (3. udgave 1975), men i nogle tilfælde er oversættelsen baseret på en varieret løsning fra et eller flere græske manuskripter.

Vi har allerede set, at DFB's Græske Nye Testamente var udarbejdet af hæretiskere. Det repræsenterer den forplumrede strøm af fordærvede tekster.

Frafaldne – Oversætter Robert Bratcher

TEV blev hovedsagelig oversat af Robert Bratcher. I stedet for at give en detaljeret analyse af denne populære bibeloversættelse giver vi nogle skræmmende fakta om Robert Brachers liv og doktrinære holdning. (For en mere detaljeret analyse af hans oversættelse beder vi Dem bestille forfatterens bog *A Most Frightful Deception*.

Ved at følge det bibelske princip, om at en bitter kilde ikke kan afgive sødt vand, ved vi, at hvis oversætteren af en bibeludgave er hæretisk, vil også hans oversættelse være upålidelig. Vor betragtelse af Bratcher går tilbage til begyndelsen af 1950'erne, hvor vi finder ham i gang med missionsarbejde for Southern Baptist Convention i Brasilien. Medens han tjente som professor i græsk og det Nye Testaments teologi ved et Southern Baptist Seminar, Rio de Janeiro, Brasilien, udgav han "the Questions and Answers" sektion i/o Journal Balista. I dette blad blev Bratcher den 9. juli 1953

spurgt, hvordan man skal forene Matt. 24, 36 med Joh. 14, 9. Hans svar (delvise):
"Dette kan ikke betyde, at Kristus, som inkarneret, bibeholdt alle sine guddommelige egenskaber, snarere gav Han frivilligt afkald på nogle af dem, Han besad, i sin evige eksistens hos Faderen." I et brev til Julius C. Taylor, 16. juli 1970, siger Bratcher:
"Selvfølgelig tror jeg på, hvad jeg skrev i Journal Batista den 9. juli 1953." 1)

Spørgsmål: "Er Jesus Kristus Gud, eller det samme som Gud."

Svar: "Jesus er ikke den samme personlighed som Gud." 2)

Allerede i 1953 og frem til 1970 ser vi, at Bratcher fornægtede Herren Jesus Kristus's guddommelighed. Dette forklarer det faktum, at TEV forvansker de vigtigste stykker, der lærer, at Jesus Kristus er Gud.

Bratchers mest ondartede angreb har været mod selveste Bibelen. Er det ikke et forbavsende vidnesbyrd af en bibelover-

1) Donald T. Clarke, *Bible Version manual* (Sunbury, Pennsylvania: Bible Truth Institute, 1975), s.95

2) Clarke, op. Cit. S.98.

sætter. Tænk over nogle af følgende, offentlige udtalelser, Bratcher er kommet med, i forhold til Bibelen:

"Det Nye Testamentes Skrifter blev skrevet til specielle situationer, på specielle tidspunkter, til specielle grupper og individer, og som respons til nogle som følte behov. Det Nye Testamentes forfattere tilsigtede antageligt ikke, at deres værker skulle blive evangeliske optegnelser for fremtiden, og derfor er der ikke nogen steril orden i Skrifterne." 1)

Den 5. november 1970, efter en forelæsning ved Furman University, talte Dr. Bratcher med studenterne:

"Du indrømmer, at Bibelen har vildfarelser?", spurgte en student. (Bratcher svarede),
"HVIS VI BYGGER VOR TRO FULDSTÆNDIG PÅ BIBELEN, SÅ BYGGER VI VOR TRO PÅ KVIKSAND. Vi må følge fakta, eller er der intet at tro på. Vi kan ikke følge Jesus bogstaveligt, kun gå i hans retning." 2)

Selvom Bratchers frafald var åbenbart, før han oversatte TEV, vidste man kun lidt om ham indtil 1981. I det år udtalte Bratcher sig ved et Southern Baptist Life Commission seminar, der havde stor mediebevågenhed.

1) Robert Bratcher. *The Baptist Courier* (Feb. 22, 1968)

2) *The Greenville News* (Greenville, South Carolina, Nov. 8., 1970)

Ifølge the Religious News Service advarede Bratcher deltagerne på seminaret om "ikke at tale på en naiv måde om Bibelens autoritet", eftersom "kun Guds autoritet er ufejlbar". Dette er typisk modernistisk dobbelttydig snak. Bratcher "fraråde kristne at bruge isolerede vers for at bekræfte, hvad Bibelen siger". 1) *Faith for the Family* rapporterede, at Bratchers bemærkninger i Dallas, Texas inkluderede denne bekræftelse: **"KUN BEVIDST IGNORERING ELLER INTELLEKTUEL UÆRLIGHED KAN GØRE KRAV PÅ, AT BIBELEN ER UDEN VILDFARELSER OG UFEJLBAR ...**At tilskrive Bibelen

sådanne egenskaber, som uden vildfarelser og ufejlbar, er at forgude den, at omdanne den til en falsk gud.” 2)

Yderligere udtalelser fra Bratchers tale blev trykt i the Baptist Press, skrevet af Dan Martin, nyhedsredaktør, og trykt i the Baptist Courier:

”Ofte i fortiden og stadig for ofte i nutiden **AT BEKRÆFTE, AT BIBELEN ER GUDS ORD, ANTYDER, AT BIBELENS ORD ER GUDS ORD. SÅDANNE FORENKELDE OG ABSOLUTE TERMER FRATAGER HELT OG HOLDENT BIBELEN DENS MENNESKELIGHED** og fjerner den fra dens relative historiske proces. **INGEN PÅSTÅR SERIØST, AT ALLE ORDENE I BIBELEN ER GUDS VIRKELIGE ORD.** Hvis

1) *Foundation* (Fundamental Evangelistic Association, Mar.-Apr. 1981)

2) *Faith for the Family* (Greenville: Bob Jones University, Sep. 1981)

nogen gør det, er det kun fordi, den person ikke er villig til udførligt at undersøge dens implikationer ...

”**GUDS ORD ER IKKE ORD**; det er et menneskeligt væsen, et menneskeligt liv ... At citere, hvad Bibelen siger i historisk sammenhæng og kultur, er ikke nødvendigvis relevant eller gavnligt og kan være en hindring i forsøget på at løse de problemer, vi møder ...”

”Vi er ikke bundet af Skriftens bogstaver, men af ånden. **SELV ORD, UDTALT AF JESUS PÅ ARAMÆISK I TREDIVERNE I DET FØRSTE ÅRHUNDREDE OG BEVARET I GRÆSK SKRIFT 35 TIL 50 ÅR SENERE, UDØVER IKKE NØDVENDIGVIS PÅTVUNGEN AUTORITET OVER OS I DAG. FOKUSERING PÅ SKRIFTLIG AUTORITET ER IKKE ORDENE I SIG SELV.** Det er Jesus Kristus, som Guds Ord, der er autoriteten for os, at være og at gøre.”

”Som en bibelsk skolastiker **BETRAGTER JEG MED MISHAG FUNDAMENTALISTERNES MISBRUG AF SKRIFTERNE**; som ... kristne lytter vi alarmerede til de enkeltsporede diagnoser og de forenkledede universalmidler, der foreslås med selvtilfreds selvsikkerhed af Moral Majoritetens folk, fast besluttede på at helbrede det onde i vor tid.” 1)

1) *Baptist Courier* (Greenville: South Carolina Baptist Convention, Ar. 2, 1981).

Her har vi dette mærkelige forehavende hos en bibeloversætter, som siger, at tro på Bibelen er ”kviksand”, og som aldeles foragter læren om, at Bibelen er fuldkommen, hellig og indblæst af Guds Ord.

Fyrede Bibelselskabet ikke Bratcher?

Bibelselskabet var dybt forlegen over Bratchers udtalelser og mistede fondsbidrag på grund af disse. Det gav en offentlig undskyldning, og Bratcher sagde op i juni 1981. At dette kun var et politisk træk ses af, at Bratchers apostate oversættelse stadig distribueres af

DFB og mange andre modernister, hvis synspunkter er ligeså fordærvede som Bratchers fortsatte arbejde for bibelselskaberne. Desuden arbejder Bratcher selv stadigvæk for DFB som cheftranslatør konsulent. 1)

I lyset af, hvad vi har set om Bratchers liv og anskuelser, er det ikke forbavsende, at hans oversættelse er afvigende. Fx i adskilli

ge, vigtige stykker forsvarer TEV læren om Kristi guddommelig-

hed. Se TEV's oversættelse af Joh. 1, 2; Fil. 2, 6; 1 Tim. 3, 16; 6, 14-16; Ap. 20, 28; Kol. 2, 3; Kol. 2, 9 som eksempler. Også i mindst 12 stykker fjerner TEV ordet "blod", der refererer til Kristi dyrebare blod, som blev udgydt for vore synder, og uden hvilket "der ikke er nogen tilgivelse for synd". Se TEV's oversættelse af Ap. 20, 28; Rom. 3, 25; 5, 9; Ef. 1, 7; 2, 13; Kol. 1, 14; Kol. 1, 2; Hebr. 12, 4; 13, 20; 1 pet. 1, 19; Åb. 1, 5; 5, 9;

1) *Bulletin of the United Bible Societies* (No. 138-139, 1985)

Bibelselskaberne accepterer Bratchers argument om, at erstatning af ordet "blod" med ordet "død" i disse stykker ingen forskel giver i mening eller doktrin. Hebr. 9, 22 har svar på denne løgn, der minder os om, at uden udgydelse af blod er der ingen syndsforladelse. Kristi død var ikke i sig selv tilstrækkelig til at sone vore synder. Han måtte også udgyde sit blod. Derfor, når man taler om Kristi soning, er det forkasteligt at udskifte ordet "blod" med ordet "død". Rom. 5, 9-10 forklarer emnet ordentligt. Vers 9 siger, vi er retfærdiggjorte gennem Kristi blod, og vers 10 siger, vi er forsonede gennem Kristi død. Med andre ord, vi er frelst gennem Kristi blodige død. Begge var påkrævede for forsoningen. Kun et vanhelligt sind og vanhellige hænder ville lave sådan om på Guds Ord.

Der er mange andre forkastelige omskrivninger i denne individuelle udgave. For dem, der er interesserede, findes detaljerede studier. Vi har lavet en liste over nogle af dem i slutningen af denne bog. Og alligevel uddeler DFB millioner af eksemplarer verden over. Dette er meget forkasteligt. De kristne i mange af disse lande, hvor Bibelselskaberne arbejder er for det meste ulærte og meget ubevandrede i den kristne doktrin. De mangler forudsætninger for at skelne mellem TEV's fejltolkninger, og ofte har de ikke trænede lærere, som kan beskytte dem mod disse afvigelser. Resultatet bliver en svækket tro blandt mangfoldige stammer, folk og tungemål. Men hvad kan man ellers forvente, når vanhellige hænder beskæftiger sig med Guds hellige Bog.

Lige siden Gud begyndte at tale til mænd gennem sine profeter, har Guds folk anset profeternes ord for ufejlbarlige og fuldkomne. Jesus sagde, at selv den mindste detalje i Skriften er fuldkommen og vil blive fuldbyrdet. (Matt. 5, 17-18). Han sagde, at Skriften ikke kan omstødes, den er uforanderlig og ufejlbarlig. (Joh. 10, 35). Paulus sagde: "Ethvert Skrift, som er indblæst af Gud, ..." (2 Tim. 3, 16). Peter sagde: "Og dette skal I først og fremmest vide, at ingen Profeti i Skriften lader sig tyde egenmægtigt. Thi aldrig er nogen Profeti fremgået af et Menneskes Vilje, men drevne af Helligånden udtalte Mennesker, hvad de fik fra Gud." (2 Pet. 1, 20-21). Lukas, forfatter til Apostlenes Gerninger, påmindes os om, at Salmistens ord ikke er menneskers ord, men Guds Ord. (Ap. 4, 25). I Sl. 12, 6-7 lærer vi definitivt, at Guds Ord er absolut, fuldkomment og rent, og at Gud bevarer ordet rent til hver generation, og det indbefatter også det 20. Århundrede. Profeten David er eksalteret, når han glorificerer Guds Ord, Skrifterne, og vidner: "Derfor elsker jeg dine Bud frem for Guld og Skatte ... Derfor følger jeg oprigtigt alle dine befalinger og hader hver Løgnens Sti." (Sl. 119, 127, 128).

Ethvert koncept, af bibelsk inspiration ringere end dette, er ondt, falskt og afvigende. Og ethvert menneske eller samfund, der fremmer et forkert synspunkt af bibelsk inspiration, skal behandles som afvigende. Disse skal mærkes og ikke adlydes vedrørende Guds Ord, som de fornægter. Dr. Bratcher og hans kumpaner i bibelselskaberne, som har tilsvarende synspunkter, er onde, falske lærere, ulve i fåreklæder, der skal udvises af deres kirker og forsamlinger. Det er sørgeligt, at de kristne, som de er associerede med, er så svage, så kompromitterende, så bange for mennesker, at de gør dette. Må Gud hjælpe os til at få mod til at adlyde hans Ord.

Så meget har vi set, at de første afvigende skud inden for De Forenede Bibelselskaber (UBS) er sprunget ud i fuldt flor. Dette afspejler sig i deres Græske Nye Testamente, i deres fremme af den Reviderede Standardversion og i deres deleje og distribution af Todays Version (TEV), måske den værste udgave af dem alle.

The New English Bible

Den sidste oversættelse, vi skal betragte, er the New English Bible, som blev udgivet af en økunemisk gruppe, bestående af protestanter og katolikker i England i 1940'erne og 1950'erne. De Nye Testamente blev først publiceret i 1961 og hele Bibelen i 1970.

Spørgsmålet, De måske stiller, er: "Hvad har the New English Bible med De Forenede Bibelselskaber (UBS) at gøre?" Svaret gives på de indledende sider af denne udgave, hvor vi læser:

"Bibelen, en Ny Engelsk Udgave, planlagt og ledet af repræsentant for ... Det Engelske og Udenlandske Bibelselskab, The National Bible Society of Scotland."

Fra de aller tidligste stadier af planlægning og oversættelse har disse to medlemsorganisationer af De Forenede Bibelselskaber været involverede i produktionen af the New English Bible. Og igen skal vi se fingeraftrykkene efter deres vanhellige hænder på denne oversættelse.

For at hjælpe vore læsere til at forstå, hvor depraverende the New English Bible er, vil vi citere pastor M.L. Mosers afslørende anmeldelse af NEB's Gamle Testamente. Han er forlægger af The Baptist Challenge og the Challenge Press. Den Nye Engelske Bibel er baseret på samme korrumperende græske tekst, som RSV og the Today's English Version. Derfor siger det sig selv, at det Nye Testaments del af den Nye Engelske Bibel forvrænger de samme vers, fraser og ord som de to andre oversættelser. Af den grund vil vi fokusere på det Gamle Testaments del af den Engelske Bibel.

Lad os nu se på nogle af det Gamle Testaments stykker af Skriften, som forudsiger Messias's komme, Herren Jesus Kristus, og se hvordan den Engelske Bibel har forandret oversættelsen ved at fjerne dens henvisning til Messias.

1 Mos. 3, 15 The King James Version læser:

”Jeg sætter Fjendskab mellem dig og Kvinden, mellem din Sæd og hendes Sæd; den skal knuse dit Hoved, og du skal hugge den i Hælen.”

Den engelske oversættelse læser:

”Jeg vil sætte Fjendskab mellem dig og Kvinden, mellem dit Afkom og hendes. De skal slå efter dit Hoved, og du skal slå efter deres Hæl.”

NEB's oversættelse ødelægger fuldstændig forudsigelsen, her om den kommende Messias som den specielle ”Kvindens Sæd”, der afgjort refererer til Jesus Kristus. Referencen til Kvindens Sæd er unik, for i alle andre referencer er det altid ”Davids Sæd”, ikke Satans Sæd eller Batsebas Sæd. Også hele meningen med korset er fjernet ved at lave om på ordene ”hans Hæl” til ”deres Hæl”. Ved at forandre ordene ”det” og ”hans” til ”deres” er verset fuldstændigt omskrevet og taler ikke længere om Kristus. Det eliminerer også Kristi jomfrufødsel ...

Es. 9, 6 The King James Version læser:

”Thi et Barn er født os, en Søn er os givet, på hans skulder skal Herredømmet hvile; og hans Navn skal være: Underfuld-Rådgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste.”